

Høringsnotat vedr. bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige

Hjemmel til at undlade beregning og opkrævning af opkrævningsrenter af motorfordringer, efter at disse er sendt til Gældsstyrelsen med henblik på inddrivelse – § 9 a

Ved [lov nr. 1110 af 13. november 2019](#) (L 26) blev der med § 5, stk. 2, 4. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige indsat en bemyndigelse for skatteministeren til at bestemme, at Skatteforvaltningen undlader at beregne og opkræve opkrævningsrenter, der vil påløbe registreringsafgift, vægtafgift og andre fordringer, der vedrører Skatteforvaltningens køretøjsregister, fra modtagelsen af disse fordringer hos restanceinddrivelsesmyndigheden og indtil den dag, hvor der tilskrives rente efter stk. 1.

Af lovforslag [L 26](#) fremgår, at baggrunden er et teknisk problem i forhold til opkrævning og beregning af opkrævningsrenter, når motorkrav sendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Når Skattestyrelsens opkrævningssystem for motorafgifter – SAP 38/DMR – oversender et motorkrav til inddrivelse, nedskrives motorkravet teknisk til 0 kr., i det øjeblik motorkravet oversendes til Gældsstyrelsen. Dette indebærer, at der ikke eksisterer et grundlag for beregning af opkrævningsrenter af motorkravet i opkrævningssystemet, efter at kravet er sendt til inddrivelse.

Det fremgår af lovforslaget også, at den bestemmelse, som bemyndigelsen giver skatteministeren adgang til at udstede, skal indeholdes i en bekendtgørelse og alene skal være midlertidig. Bestemmelsen skal således alene være gældende frem til det tidspunkt, hvor det systemmæssigt er muligt at kunne foretage renteberegning på korrekt rentegrundlag.

I udkastet til ændringsbekendtgørelse indsættes den nødvendige hjemmel til at kunne undlade at beregne og opkræve sådanne renter som § 9 a. Hjemlen skal omfatte opkrævningsrenter af motorkrav, der er sendt til inddrivelse fra og med den 1. maj 2020. Når den tekniske løsning til beregning og opkrævning af sådanne renter er udviklet, skal § 9 a ophæves.

Afdragsordning og lønindeholdelse i overensstemmelse med oplysningerne i varsel – § 10, stk. 7, og § 13, stk. 5

Når Gældsstyrelsen ønsker at iværksætte en afdragsordning eller lønindeholdelse på baggrund af den såkaldte tabeltrækmetode i bekendtgørelsens § 10, stk. 1, hvorefter en afdragsprocent, der er tildelt forskellige nettoindkomstintervaller, anvendes på skyldnerens konkrete årlige nettoindkomst for at beregne det beløb, der årligt kan inddrives, skal

skyldneren forinden varsles herom. Varslet skal bl.a. oplyse den beregnede betalingsevne og den indkomst, der er lagt til grund ved beregningen, samt – ved varsel om lønindeholdelse – den beregnede lønindeholdelsesprocent. Der skal vedlægges et budgetschema, som skyldneren med en frist på (mindst) 14 dage kan udfylde og indsende med henblik på en individuel vurdering af betalingsevnen. I § 10, stk. 7, 1. pkt., og § 13, stk. 5, 1. pkt., er bestemt, at henholdsvis en varslet afdragsordning og lønindeholdelse iværksættes i overensstemmelse med varslet, hvis skyldneren ikke indsender budgetschemaet.

I udkastet foreslås de ændringer, at det af § 10, stk. 7, 1. pkt., og § 13, stk. 5, 1. pkt., udtrykkeligt skal fremgå, at henholdsvis afdragsordningen og lønindeholdelsen iværksættes i overensstemmelse med oplysningerne i varslet, herunder den nettoindkomst, der er lagt til grund. Der vil herefter ikke kunne være nogen tvivl om, at Gældsstyrelsen ikke vil være forpligtet til at undersøge, om nettoindkomsten som følge af en ændret forskudsopgørelse måtte have ændret sig efter varslingen, men inden afgørelsen om iværksættelse af afdragsordning eller lønindeholdelse træffes. Det ny inddrivelsessystem. PSRM, er udviklet ud fra den forudsætning, at det er oplysningerne i varslet, der skal lægges til grund i selve afgørelsen.

Hvis skyldnerens indkomstforhold ændrer sig, kan Gældsstyrelsen træffe afgørelse om et ændret afdragsbeløb eller en ændret lønindeholdelsesprocent, ligesom skyldneren kan anmode om en individuel betalingsevnevurdering som grundlag for afdragsordningen eller lønindeholdelsen. Ved lønindeholdelse kræves dog, at skyldnerens økonomiske forhold skal have ændret sig væsentligt.

Nyaffattelse af bestemmelse om afskrivning – § 32

Udkastet indeholder også en nyaffattelse af bekendtgørelsens § 32. Baggrunden er, at § 16, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige blev nyaffattet ved [lov nr. 1110 af 13. november 2019](#), således at det af bestemmelsen fremgår, at adgangen til afskrivning ud over såkaldt afgangsførelse som uerholdelig (som indebærer, at der ikke længere foretages skridt til afbrydelse af forældelsen, hvorefter fordringen afskrives endeligt, når forældelse er indtrådt) også omfatter endelig afskrivning, dvs. inden forældelse er indtrådt. § 32, stk. 1, i bekendtgørelsen får i udkastet samme affattelse som § 16, stk. 1, i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Desuden ophæves den gældende bestemmelse i § 32, stk. 2, som bestemmer, at Gældsstyrelsen inden afskrivning skal have forsøgt at inddrive fordringen med de inddrivelsesmidler, der er sædvanlige for den pågældende fordringstype. Bestemmelsen kan utilsigtet indsnævre muligheden for ordinær afskrivning, i forhold til hvad der fremgår af forarbejderne. Bestemmelsen kan læses, som om den enkelte fordring skal have været forsøgt inddrevet, inden den kan afskrives ordinært, hvilket fx ikke giver mening, hvis en skyldner i forvejen har megen gæld, hvor forsøg på inddrivelse har været forgæves.